

alle Omstændigheder blive et Forhold, som vedrører vort Parti, og som det ærede Medlem fra Ringsted ikke har nogen Grund til at tage sig af.

Lindø: Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) skal jeg svare, at naar det er udtalt klart, at jeg som Repræsentant for 11-Mands Grupperne forhandlede med de Herrer af Højre, er det altsaa paa disse Grupperes Vegne, jeg har forhandlet, og hvorledes der indenfor disse Grupper i øvrigt forhandles og optrædes, bliver en privat Sag, som ikke vedkommer det ærede Medlem fra Ringsted.

Zahle: Jeg troede ikke, det var en privat Klub, de ærede Medlemmer af 11-Mands Grupperne dannede, jeg troede, det var en politisk Sammenslutning, de dannede. Men jeg opfatter nu det ærede Medlems Udtalelse saaledes, at naar han kom paa de to 11-Mands Grupperes Vegne, kom det ærede Medlem ogsaa paa den højtærede Finansministers og den højtærede Indenrigsministers Vegne, og hvis jeg skulde tage Fejl i dette, beder jeg en af de to Herrer om at benægte det. Ellers maa jeg gaa ud fra, at da det ærede Medlem fra Verninge gik til Højre og bad om Højres Hjælp til Dannelsen af Ministeriet Holstein som en nødvendig Forudsætning for dette Ministeriums Dannelse, handlede han paa den nuværende højtærede Finansministers og den nuværende højtærede Indenrigsministers Vegne.

Med det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) kan jeg ikke godt diskutere længere, thi det er mig ikke muligt at følge hans Tankegang, naar han siger, at han havde ikke det Indtryk, at det ærede Medlem fra Verninge kom fra den højtærede Konseilspræsident, men det ærede Medlem fra Verninge optraadte saaledes, at han maatte faa den Tro, at det ærede Medlem kom fra den højtærede Konseilspræsident. Det kan jeg ikke forstaa, den Sondring er mig for fin, til at jeg kan følge det ærede Medlem ud i den. Men det, som forbavser mig, er, at det ærede Medlem ikke tillagde denne Bortfejning med Haanden eller maaske med Foden, som det ærede Medlem mødte hos den nuværende højtærede Konseilspræsident, en saadan Betydning, at han fandt sig forpligtet til at meddele det til sine ærede Partifæller, thi jeg synes, at naar man som delegeret fra et politisk Parti kommer til en Mand, som skal danne et Ministerium, har man en Værdighed at tage Vare paa, som er for stor til, at man

kan lade sig afvise paa en saadan Maade uden at gaa tilbage og sige til dem, man repræsenterer: Jeg er bleven afvist.

Halsted: Først vil jeg sige et Par Ord overfor det ærede Medlem fra Verninge (Lindø). Det ærede Medlem udtalte, at der med Hensyn til Henvendelsen fra hans Side maatte foreligge en Misforstaaelse. Jeg tror, at alle, efter at have hørt de forskellige Talere, ere klare over, at der utvivlsomt foreligger en Misforstaaelse, men de ere sikkert endnu ikke klare over, hvor Misforstaaelsen ligger. Det er ikke min Sag at opsøge denne, thi saaledes som jeg udtalte mig forleden paa det Punkt, der gav den højtærede Konseilspræsident Anledning til at optræde i fuld Rustning, selv om den kun var af Pap, var ingen længere i Tvivl om, at jeg og hele min Gruppe vare i den Tro, som nu er bleven fremsat her, og det er jo det, som var afgørende for mig for at kunne tale med fuld Sandhed. Jeg behøver derfor ikke at opholde mig længere ved det.

Det ærede Medlem fra Verninge sagde, at jeg talte saa krigersk o. s. v., at jeg nærmest maatte betragtes som Ordfører for de 6, der ere udtraadte af Højre, og at den Maade, jeg udtalte mig paa, var af den Beskaffenhed, at den kunde vente et stærkt Tilsvær. Nu er det for meget at forlange af en æret Kollega, naar man sætter megen Pris paa ham, hvad jeg gør, at han skal læse ens Foredrag, skønt det var for en Gangs Skyld et godt Foredrag. Det er ikke altid, at vore Taler kunne taale at læses i Rigsdagstidende, men dette Foredrag var skrevet og blev holdt efter Manuskript. Men naar han læser det, vil han ikke kunne finde det mindste krigeriske deri, hvilket jeg paa et Hovedpunkt om lidt skal dokumentere. At han har kunnet faa den Opfattelse, ligger deri, at jeg for Tiden gør en Smule Tjeneste og er en Smule hæs, og jeg skal indøves, inden Stemmen kommer lidt op, og naar den gør det, gør det straks Indtryk af, at jeg er meget vred og ophidset. Det er der mange, der have fundet i min Tale, skønt de bagefter, naar de have læst den, ere komne og have sagt — hvad jeg skønner i høj Grad paa —, at der var ikke andet deri, end hvad der var naturligt for en Højreopfattelse, og det vilde det ærede Medlem ogsaa have fundet, hvis han havde læst Taleren. Det ærede Medlem kunde have sparet sig sin Hentydning til det Brud, der har fundet Sted i vor Gruppe, idet han maa erindre — jeg maa jo dog gaa ud